

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1725-23

ערר 1727-23

לפני כבוד חברי הוועדה:

עדי ליאב, עו"ד - יו"ר

ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

אר אם גלובל פרטנרס בע"מ מס' 514840461
ע"י מר/גברת אסף קרת

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

ערר זה הוגש על החלטות המשיבה לדחות את השגותיה של העוררת על הסף בשל איחור בהגשתן. לאחר שקראנו את טענות הצדדים הגענו לכלל מסקנה כי **דין הערר להידחות**, כמפורט להלן.

1. העוררת הגישה למשיבה מספר בקשות למענקי קורונה, אשר הרלבנטיות לענייננו הן בקשתה למענק בעבור תקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020 ובקשה למענק בעבור תקופת זכאות מאי-יוני 2021 (להלן- **בקשת 10-11/2020**, **בקשת 5-6/2021** וביחד- **הבקשות**)).

2. בקשת 10-11/2020 הוגשה ביום 21.1.2021, והחלטת המשיבה לדחות אותה ניתנה ונשלחה אל העוררת ביום 9.3.2021. ככל שהיתה העוררת מעוניינת להשיג עליה, היה עליה לעשות זאת בתוך 45 ימים ולפיכך עד ליום 23.4.2021 (ר' סעיף 20 לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף-2020 (להלן- **החוק**)).

3. בקשת 5-6/2021 הוגשה ביום 15.8.2021 והחלטת המשיבה לדחות אותה התקבלה ונשלחה אל העוררת ביום 27.10.2021. מכאן ובהתאמה לאמור לעיל, היה עליה להשיג עליה עד ליום 11.12.2021 (החלטה זו בצירוף החלטה בבקשת 10-11/2020 יקראו להלן – **החלטות הדחיה**)).

4. חרף האמור, רק ביום 10.8.2023 שהוא כשנתיים לאחר מסירת החלטת הדחיה בבקשת מענק 10-11/2020 וכשנתיים וחצי לאחר מסירת החלטת הדחיה בבקשת מענק 5-6/2021,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הגישה העוררת למשיבה השגות מטעמה. העוררת מציינת כי החלטות הדחיה נשלחו אליה מכתובת דואר אלקטרוני לא מזוהה, ועל כן הן כלל לא נפתחו על ידה. עוד מסבירה העוררת כי רק עם קבלת הודעה מהמשיבה אודות חוב שקיים לה, נודע לה על החלטות הדחיה אז פעלה להגשת ההשגות תוך פרק זמן קצר.

5. בשל האיחור בהגשת ההשגות מטעם העוררת, דחתה אותן המשיבה על הסף מבלי שהיא דנה בטענות העוררת לגוף העניין. לטענתה, אף שקיימת לה סמכות טבועה להאריך את המועד להגשת השגה במקרים חריגים, העוררת לא הצביעה על טעמים מיוחדים המצדיקים מתן ארכה במקרה זה.

6. אף שבחוק אין הוראה המאפשרת להאריך את המועד להגשת השגה, נקבע בפסיקה כי במקרים חריגים למשיבה סמכות טבועה להאריך מועד זה מטעמים מיוחדים שיירשמו וזאת בהיקש מסמכות הוועדה לדון בעררים שהוגשו באיחור (ערר 1613-22 א.ד.א 23 שירותי שיווק בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 2.8.2022); ערר 2870-22 א.ס שחאדה לבניה בע"מ נ' רשות המסים ניתן ביום 18.4.2023)).

7. המונח "טעמים מיוחדים" מהווה אמת מידה המאפשרת לאזן בין האינטרסים המתחרים העומדים בבסיסו, ובמקרה זה בין זכות הגישה לערכאות לבין סופיות הדיון (ע"א 3857/96 שגיא נ' תעשיות רוגזין בע"מ (ניתן ביום 29.6.1998); בש"א 3780/98 רוזן ואח' נ' כפר הרי"ף כפר שיתופי להתיישבות חקלאית (ניתן ביום 9.8.1998)). ככלל, יכירו בנימוקים כמבססים טעמים מיוחדים להארכת מועד כאשר הסיבות שהובילו לאיחור היו מחוץ לשליטת המבקש או בשל תקלות שלא היה יכול להיערך אליהן.

8. כמו כן, למידת האיחור משקל בהכרעה האם ליתן את הארכה המבוקשת. ככל שגדל האיחור, כך יקשה על המבקש להצדיקו והוא יידרש להצביע על טעם מיוחד בעל אופי מובהק יותר, ולהיפך (ראו: ד"ר י. זוסמן, סדרי הדין האזרחי, מהדורה שביעית, ס' 688).

9. בענייננו, איחורה העוררת בהגשת ההשגות איחור רב. מכאן ובהתאם לאמור לעיל, היה עליה להצביע על טעם מיוחד בעל אופי מובהק על מנת להצדיק את מתן הארכה המבוקשת. לצורך האמור, ציינה העוררת כי איחורה את המועדים להגשת ההשגות מאחר וכתובת הדואר האלקטרוני ממנה שלחה המשיבה את החלטותיה לא היתה מזוהה ולפיכך אלו כלל לא נפתחו על ידה. לדבריה, רק עם קבלת הודעה מטעם המשיבה על קיומו של חוב, אשר נשלחה לטענתה מכתובת אחרת, התוודעה אל החלטות הדחיה של בקשותיה.

10. בעת השימוש בדואר אלקטרוני יתכנו מקרים בהם יבחר משתמש שלא לפתוח הודעות אותן הוא לא מזהה מסיבות שונות. כך למשל, חשש מפני הודעות זדוניות או סברה כי מדובר בהודעה פרסומית שאין בה צורך יכולות להוביל לכך שהודעה מסוימת לא תיפתח על ידו. החלטה זו שמקבל משתמש מושפעת ממכלול שיקולים ובהם למשל כתובת הדואר ממנה נשלחה ההודעה, כותרתה והמועד בו נשלחה. ככל שלמשתמש קיימת ציפייה לקבל הודעה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מסוימת – ובוודאי אם כותרתה תואמת את ציפיינו, כך יגבר הסיכוי שייפתח את ההודעה אף אם כתובת הדואר ממנה נשלחה אינה מוכרת לו.

11. בענייננו, הסתפקה העוררת בהסבר תמציתי ולפיו החליטה שלא לפתוח את הודעות המשיבה מאחר ולא זיהתה את כתובת הדואר ממנה נשלחו. ראשית, בחלוף למעלה משנתיים מאז נשלחו החלטות הדחיה לעוררת, ממילא קיים ספק בדבר יכולתה של העוררת לזכור מהי הסיבה בגינה לא נפתחו ההודעות. ואולם, הקושי לקבל את טענת העוררת מורכב אפילו יותר.

12. העוררת לא ציינה מהי הכתובת ממנה נשלחו החלטות הדחיה על מנת שניתן יהיה לבחון את טענתה. העדר כל פירוט בעניין זה מעורר קושי בייחוד נוכח טענת העוררת ולפיה הודעת המשיבה בדבר קיומו של חוב אשר נשלחה אליה בחודש אוגוסט 2023, נשלחה מכתובת אחרת אותה פתחה העוררת.

13. העוררת גם לא הבהירה מה היו כותרות ההודעות ששלחה אליה המשיבה, כך שלא ניתן היה להתרשם האם היה בהן כדי לסייע לעוררת להבין כי מדובר בהחלטות המשיבה.

14. מעבר לכך, משהגישה העוררת את בקשותיה למענק ומסרה אגב כך את כתובתה האלקטרונית על מנת לקבל את החלטות המשיבה, היתה אמורה העוררת להניח כי החלטות אלו יגיעו לתיבת הדואר שלה מכתובת אותה לא תכיר בהכרח, וזאת בתוך 120 ימים שהם מסגרת הזמנים הקבועה בחוק למתן החלטה בהשגה (ר' סעיף 20(א)(1) לחוק). ואכן, החלטות המשיבה נשלחו אל העוררת בתוך מסגרת הזמנים הקבועה, ובכך היה כדי לסייע לעוררת להבין כי מדובר בהחלטות המשיבה.

15. העוררת לא השכילה להסביר מה גרם לה לראות בכתובתה של העוררת ככתובת לא מזוהה. על כן ובייחוד נוכח האיחור הרב בו הוגשו השגותיה בפועל, איננו סבורים כי ניתן לראות בהסברה של העוררת משום טעם מיוחד המצדיק את מתן הארכה המבוקשת.

16. לבסוף, נציין כי בתגובתה לבקשת המשיבה לסלק את הערר על הסף הוסיפה העוררת נימוקים נוספים לאיחור. נימוקים אלו לא הופיעו בהשגה שהגישה ולא בכתב הערר, הם נטענו בכלליות בלבד, והמשותף למרביתם הוא הפניית אצבע מאשימה כנגד המשיבה בכל הנוגע למחדליה של העוררת.

17. על אף שניתן לנקוט גמישות מסוימת בפרשנות המועדים הקבועים בחוק נוכח היותו של ההליך דנן הליך ליישום חוק סוציאלי הבא להטיב עם קבוצת הזכאים לכך, איננו סבורים כי יש מקום לכך בענייננו (בר"מ 6094/13 **מדהנה נ' המשרד לקליטת עלייה**, ניתן ביום 10.12.2013). ראשית, עצם העלאת טענות אלו באיחור מקשה על קבלתן כטעם מיוחד. אך גם לגופן, טענותיה ל-"אי סדירות" בטיפול המשיבה בבקשותיה נובעות ככל הנראה מחוסר הבנתה של העוררת את סדרי הליך בחינת הבקשות אשר הוביל אותה לקושי במעקב

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

אחריהן. טענת העוררת לקשיים בהבנת המידע ששלחה לה המשיבה נטענו אף הן באופן כללי בלבד וללא הפניה להודעה מסוימת. במצב דברים זה, נדמה כי גם טענותיה אלו נוגעות לקשיים סובייקטיביים בלבד. אף אם ניתן היה לשקול קשיים אלו לטובת העוררת, בהינתן האיחור הרב שבהגשת ההשגות, קשה למצוא בהם הצדקה למתן הארכה המבוקשת.

18. לאור כל האמור לעיל, מצאנו כי הערר אינו מגלה עילה להתערבות הוועדה בהחלטות המשיבה. לפיכך ובהתאם לתקנה 17(1) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל ובוועדת הערר), התשפ"א-2020, החלטתנו לקבל את בקשת המשיבה ולדחות את הערר על הסף.

19. אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, א' טבת תשפ"ד, 13/12/2023, בהעדר הצדדים.

1725-23

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

עדי ליאב, עו"ד
יו"ר הוועדה